

JURMO - tuulinen paratiisi

Kuvat ja teksti: Petri Kosunen

Elämä karun kauniilla saarella soljuu touko-kuisena kevätpäivänä verkkaisesti. Lintujen ohilennot, viserrys saa kulkijan hiljaiseksi.
- Kuinka kaunis maamme saaristo onkaan.

Historia kertoo karua kieltään siitä, kuinka Jurmolaiset tapettiin, metsät poltettiin ja kylä asutettiin uudelleen. Ei uskoisi että näin kauniilla saarella on niin synkkä menneisyys. Tuuli tuivertaa minua niskaan, tunkee takin-helmoista sisään. Välillä löytyy tuuleton suoja ja lämpö hyökkää kasvoille. Kevät kukoistaa saarella. Sepelrastas, lapintiiroja ja merikotkia.

Sitä tuntee itsensä etuoikeutetuksi, pääsen tutustumaan saareen, mikään muu ei rajoita polkujani kuin linnustonsuojelualue, ei haittaa vaan nautin jokaisesta hetkestä mitä saarella saan viettää.

Tuuli taistelee kanssani nautinnon huipuista, sekään ei käy lujaa kasvoille mutta kevään kylmyys tunkee auttamattomasti niskaan ja käsiin. On pidettävä talvivaatteet päällä ja pipo tiukasti korvilla.

Vietän yöni telttamajoituksessa, saaren virallisella majoituspaikalla, Moringharun suojissa. Kalliot ja katajat suojaavat kulkijaa tuulelta ja teltta sateelta.

Jurmon kappeli on kaunis. Taustalla nuori nainen soittaa viulua, minä istahdan alas ja katselen ympärilleni, levähdän - kiirettä ei ole. Kottaraiset, mustapääkertut ja punarinnat tekevät seuraa, katselevat kulkijaa. Istutetusta metsästä kuuluu haukan ääniä, meri sinertää taustalla kun otan kuvan tähystelevästä kivitaskusta.

Palaan nälkäisenä takaisin majoituspaikalle ja teen ruokaa. Ulkoilma saa ruoan maistumaan. Aika kuluu kuin siivillä, katselen lapintiirojen liitelyä tuulessa ja mietin miltä tuntuisi asua saarella. Mieli lepää.

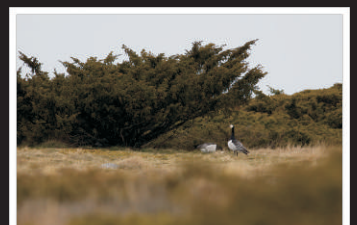
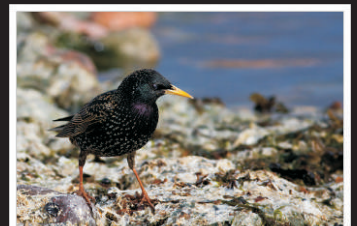
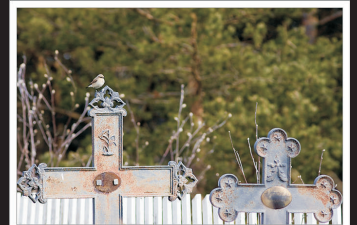
Hyvin nukutun yön jälkeen aamuvalojen aikaan lähdän kiertämään saarta, metsäjänis tekee seuraa ja katselee uteliaana touhujani. Matka jatkuu yli kallioiden, metsää viistäen kivisten rantojen poikki keväisen karuun rantahietikkoon. Teeri rikkoo tuulessa makaavan maiseman ja innostun. Ryömin, konttaan ja taas ryömin. Metsästä lintua kameralla ja väijyn kivien välissä. Ei auta, teeri on valppaana ja lentää pois näkyvistä.

Saavun linnustonsuojelualueen reunalle ja jään katselemaan valkuposkikihantia jotka liikuskelevat lähellä. Kaukana kosteikolla on säpinää mutta sinne ei sovi mennä, saavat muuttajat levähtää rauhassa.

Päivä on ollut tihkusateinen ja harmaa mutta mieli on aurinkoinen, palaan takaisin leirille ja istahdan uupuneena mutta iloisena alas. Saari on monimuotoinen, iso nähtävyys jota tulee kunnioittaa. Sen seitsemän asukasta ja lukemattomat lintulajit.

Jurmo on tuulinen paratiisi.

Saarelle on helppo päästä. Yhteysalus ei kukkaroa rasita ja merimatka taittuu noin kolmessa tunnissa. Vastassa on ystävällisiä ihmisiä, jotka kertovat uusimmat kuulumiset ja neuvovat majoituksen ja paikkojen suhteen.

Lisätietoa ja kuvia:

<http://www.jurmo.com>

<http://www.luontoon.fi/page.asp?Section=1421>

<http://www.rosita.fi/galleria/jurmo/index.htm>